

दानिएलको पुस्तक - एक सय पचपन्नौँ

दानियेलको अन्तिम दर्शनको उद्घाटन: बुद्धिमती कुँवारीहरूको समानान्तर यात्रा

Jeff Pippenger

2024-03-24

हामीले दानिएलको अन्तिम दर्शनसम्बन्धी हाम्रो विचारको आरम्भ दानिएललाई परमेश्वरका अन्तिम दिनका करारबद्ध जनहरूको प्रतीकका रूपमा चिनेर गरेका छौँ, र बेल्तशज्जरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका ती अन्तिम दिनका जनहरूको भविष्यसूचक विशेषताहरू पहिचान गर्न आरम्भ गर्न हामीले अन्तिम अध्यायसँग सम्बन्धित पहिलो पदको प्रयोग गरेका छौँ। परमेश्वरका अन्तिम दिनका करारबद्ध जनहरूले पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनका मिलेराइटहरू, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनका एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। मिलेराइटहरूले दस कन्याहरूको दृष्टान्त पूरा गरे, र त्यो दृष्टान्त अन्तिम दिनहरूमा अक्षरशः पुनः दोहोरिन्छ।

“मलाई प्रायः दस कुमारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमती र पाँच मूर्ख थिए। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष प्रयोग यस समयका लागि छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

अन्तिम दिनहरूका दुवै आन्दोलनहरूको अनुभव, एडभेन्टवादकै अनुभव हो।

“मत्ती 25 का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले पनि एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।” The Great Controversy, 393.

मिलेराइटहरूले पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्थे, र तिनीहरूको अनुभव फिलाडेल्फियाको मण्डलीद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। सन् १८५६ मा, फिलाडेल्फियाली मिलेराइट आन्दोलन लाओडिसियाली आन्दोलनमा रूपान्तरित भयो, र सन् १८६३ को विद्रोहमा, त्यो अझै अगाडि बढेर लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीमा रूपान्तरित भयो।

एक लाख चवालीस हजारले तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तिनीहरूको अनुभव फिलाडेल्फियाको कलीसियाद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। सन् १९८९ मा, दानियेलको पुस्तक लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसियाका लागि खोलियो, र सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, लाओडिसियाली एडभेन्टिस्ट आन्दोलन प्रारम्भ भयो, र जुलाई २०२३ मा, फिलाडेल्फियाली आन्दोलनतर्फको पुनःसंक्रमण आइपुग्यो।

बेल्तशज्जर, अथवा दानिएल, अन्तिम दिनहरूको फिलाडेल्फियाली आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले मिलेराइटहरूको फिलाडेल्फियाली आन्दोलनलाई “शब्दशः” पुनरावृत्ति गर्दछ। अन्तिम दर्शनको पहिलो पदले ती अन्तिम दिनका मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अन्तिम दर्शनको अन्तिम साक्ष्य अन्तिम दर्शनको पहिलो साक्ष्यसँग सहमत हुनुपर्छ। दानिएल अध्याय बाह्रको शुद्धीकरण प्रक्रियाले ज्ञानको वृद्धिलाई, र त्यसद्वारा उत्पन्न गरिने दुई वर्गलाई पहिचान गर्दछ। बेल्तशज्जर अन्तिम दिनहरूका बुद्धिमानहरूको चरम प्रतिनिधित्व हो। दानिएल अध्याय बाह्रमा कम्तीमा पाँच भविष्यसूचक सत्यहरू छन्, जो मिलेराइट आन्दोलनका लागि आधारस्तम्भ थिए, र जसको पुनरावृत्ति तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा हुनुपर्छ।

पहिलोचाहिँ त्यो शुद्धीकरणको प्रक्रिया हो जसले आराधकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्छ, र यसरी प्रारम्भिक तथा अन्तिम दुवै आन्दोलनहरूमा दस कन्याहरूको दृष्टान्तलाई पूरा गर्छ।

तर हे दानियेल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मुद्रित गर; धेरै जना यताउता दौडिनेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। ... अनि उहाँले भन्नुभयो, आफ्नो बाटो लाग, दानियेल; किनकि यी वचनहरू अन्तको

समयसम्म बन्द गरिएका र मुद्रित गरिएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, निर्मल बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानियेल 12:4, 9, 10।

बुद्धिमान र दुष्ट (मूर्ख) बीचको भिन्नता अन्तको समयमा प्रकट गरिने ज्ञानको वृद्धिलाई उनीहरूले कसरी बुझ्नेका छन् (मानसिक रूपमा विभाजन गरेका छन्) भन्ने आधारमा स्थापित हुन्छ—चाहे त्यो मिलेराइटहरूका लागि १७९८ मा होस्, वा एक लाख चवालीस हजारका लागि १९८९ मा। परमेश्वरका जनहरूले यो जान्नेपछि कि एडभेन्टवाद दस कन्याको दृष्टान्तको अनुभव हो; किनकि त्यो बोधविना तिनीहरूले अन्तिम पुस्ताका लागि “अन्तको समय” कहिले आइपुग्यो, वा त्यस बेला कुन सन्देशको मुहर खोलियो, भन्ने कुरा बुझ्न खोज्नेछैनन्। एडभेन्टिस्ट अनुभव सत्यको प्रगतिशील विकासमा आधारित, र “जीवन वा मृत्यु” को परिणामतर्फ डोर्‍याउने, तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया हो भन्ने बुझाइविना प्रत्येक सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको उच्च आह्वानलाई चित्र असम्भव हुन्छ। बेल्तेशज्जरले त्यस्ता मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसलाई थाहा छ कि तिनीहरू “शुद्ध पारिएका, सेता बनाइएका, र जाँचिएका” भनी चित्रित गरिएको शुद्धीकरणको प्रक्रियाबाट गुज्रिसकेका छन्। यही तीन-चरणीय शुद्धीकरणको प्रक्रियालाई विशेष रूपमा पवित्र आत्माको कार्य भनेर पहिचान गरिएको छ।

तथापि म तिमीहरूलाई सत्य नै भन्दछु; मेरो जानु तिमीहरूका निम्ति हितकर छ; किनकि यदि म गएँ भने, सान्त्वनादाता तिमीहरूका आउनुहुनेछैन; तर यदि म गएँ भने, म उहाँलाई तिमीहरूका पठाउनेछु। अनि उहाँ आउनुहुँदा, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ: पापको विषयमा, किनकि तिमीहरूले ममाथि विश्वास गर्दैनन्; धार्मिकताको विषयमा, किनकि म मेरा पिताकाहाँ जान्छु, र तिमीहरूले मलाई फेरि देख्नेछैनौ; न्यायको विषयमा, किनकि यस संसारको शासक न्याय ठहरिएको छ। मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने अझ धेरै कुराहरू छन्, तर तिमीहरू अहिले ती सहन सक्दैनौ। तर जब उहाँ, अर्थात् सत्यका आत्मा, आउनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यमा अगुवाइ गर्नुहुनेछ; किनकि उहाँले आफ्नै तर्फबाट बोल्नुहुनेछैन; तर जे उहाँले सुन्नुहुन्छ, त्यही बोल्नुहुनेछ: र उहाँले तिमीहरूलाई आउने कुराहरू देखाउनुहुनेछ। यूहन्ना 16:7-13.

पवित्र आत्माले बुद्धिमान कन्याहरूलाई “सबै सत्यमा” मार्गदर्शन गर्नुहुने कार्यका लागि उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता र न्यायको विषयमा दोष देखाउनुपछि, अर्थात् सचेत गराउन वा अपराधबोध गराउनुपछि; र यिनै ठीक उही तीन चरणहरू हुन् जसले दानियल अध्याय बाह्रमा या त बुद्धिमान या मूर्ख कन्या उत्पन्न गर्छन्। येशूले पवित्र आत्माको कार्यको रूपमा चिन्हित गर्नुभएको सन्देश नै “तेल” हो, जसले दानियल बाह्रमा बुद्धिमान र दुष्टबीचको भिन्नता प्रकट गर्दछ। परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूले आफ्नो पुस्ताका लागि भएको ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्नुपछि, र त्यस ज्ञानमा यो पहिचान पनि समावेश छ कि उनीहरू मत्ती अध्याय पच्चीसको दृष्टान्तमा या त मूर्ख या बुद्धिमान कन्याहरू हुन्।

“यूहन्नालाई यी कुराहरू पवित्र दर्शनमा देखाइयो। उनले पाँच बुद्धिमान कन्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको त्यो समूहलाई देखे, जसका बत्तीहरू काटछाँट गरिएका र बलिरहेका थिए, र उनी परमानन्दमा यसरी उद्गारिए, ‘यहाँ सन्तहरूको धैर्य छ; यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासलाई पालन गर्छन्। अनि मैले स्वर्गबाट मलाई यसो भन्ने एउटा आवाज सुनें, लेख, धन्य हुन् तिनीहरू मृतकहरू, जो अबदेखि प्रभुमा मर्छन्: हो, आत्मा भन्नुहुन्छ, ताकि तिनीहरूले आफ्ना परिश्रमहरूबाट विश्राम पाऊन्; र तिनीहरूका कामहरू तिनीहरूका पछि-पछि लागि रहन्छन्।’”

“पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश सुन्ने धेरैले आफूहरू स्वर्गका बादलहरूमा खीष्टलाई आउँदै गरेको देख्न जीवित रहनेछन् भनी सोचे। यदि सत्यमा विश्वास गर्छौं भनी दाबी गर्ने सबैले बुद्धिमती कुँवारीहरूझैं आफ्नो भाग पूरा गरेका भए, यो सन्देश अहिलेसम्म हरेक राष्ट्र, कुल, भाषा, र मानिसहरूसम्म घोषणा गरिसकिएको हुनेथियो। तर पाँच बुद्धिमती थिए र पाँच मूर्ख। सत्य त ती दसैँ कुँवारीद्वारा घोषणा गरिनु पर्ने थियो, तर तिनीहरूमध्ये केवल पाँचले मात्र आफूहरूका आफ्नो ज्योतिमा हिँड्ने त्यस समूहमा सम्मिलित हुन आवश्यक प्रबन्ध गरेका थिए।

तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश आवश्यक थियो। यो घोषणा गरिनु पर्ने थियो। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूअन्तर्गत दुलहालाई भेट्न निस्केकामध्ये धेरैले संसारलाई दिइनुपर्ने अन्तिम परीक्षा लिने सन्देश, अर्थात् तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश, अस्वीकार गरे।”

“त्यस्तै कार्य त्यतिबेला सम्पन्न गरिनेछ जब प्रकाश १८ मा प्रतिनिधित्व गरिएको त्यो अर्को स्वर्गदूतले आफ्नो सन्देश दिन्छ। पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देश पुनः दोहोरिनुपर्नेछ। मण्डलीलाई यो आह्वान दिइनेछ, ‘हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओस्।’ ‘महान् बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र प्रत्येक अशुद्ध तथा घृणित पक्षीको पिँजडा बनेको छ। किनकि सबै जातिहरूले त्यसका व्यभिचारको प्रकोपको दाखरस पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू त्यसको विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनवान बनेका छन्... हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले त्यसका विपत्तिहरूमध्ये केही पनि नपाओ; किनकि त्यसका पापहरू आकाशसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले त्यसका अधर्महरू स्मरण गर्नुभएको छ’ [प्रकाश १८:२-५]।

“यस अध्यायको प्रत्येक पदलाई लिनुहोस्, र यसलाई सावधानीपूर्वक पढ्नुहोस्, विशेष गरी अन्तिम दुई पदहरूलाई: ‘र दीपकको ज्योति तेरो बीचमा अब कहिल्यै पनि चम्कनेछैन; र दुलहा र दुलहीको स्वर तेरो बीचमा अब कहिल्यै पनि सुनिनेछैन: किनकि तेरा व्यापारीहरू पृथ्वीका महान् मानिसहरू थिए; किनकि तेरा जादूटोनाद्वारा सबै राष्ट्रहरू भ्रमित पारिए। अनि त्यसमा अगमवक्ताहरूको, पवित्रजनहरूको, र पृथ्वीमा मारिएकाहरू सबैको रगत भेटियो।’”

“दश कुँवारीहरूको दृष्टान्त स्वयं ख्रीष्टद्वारा दिइएको थियो, र त्यसका प्रत्येक विवरणलाई सावधानीपूर्वक अध्ययन गरिनुपर्छ। यस्तो समय आउनेछ जब ढोका बन्द हुनेछ। हामी या त बुद्धिमती वा मूर्ख कुँवारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छौं। अहिले हामी छुट्याउन सक्दैनौं, न त को बुद्धिमती छन् र को मूर्ख छन् भनी भन्न हामीलाई अधिकार नै छ। सत्यलाई अधर्ममा थामिराख्नेहरू पनि छन्, र बाह्य रूपमा तिनीहरू बुद्धिमतीजस्तै देखिन्छन्।” Manuscript Releases, volume 16, 270.

आसन्न आइतबारको व्यवस्था लागू हुने समयमै मानिसहरूलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउनुपर्ने एड्भेन्टिस्टहरूका रूपमा, हामी “बुद्धिमती वा मूर्ख कन्याहरूमध्ये कुनै एकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छौं।” यूहन्नाले देखेको त्यो समूह—“आफ्ना बत्तीहरू काटछाँट गरी बलिरहेका पाँच बुद्धिमती कन्याहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको,” र जसलाई यूहन्नाले थप रूपमा “पवित्र जनहरूको धैर्य” भएका, तथा “परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूको विश्वास धारण गर्ने”हरू भनेर चिनाएका छन्—त्यही एक लाख चौवालीस हजार हुन्, जसलाई परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्न, येशूको विश्वास अभ्यास गर्न, र मत्ती पच्चीसको दृष्टान्तका कन्याहरू उनीहरू नै हुन् भन्ने जान्न आवश्यक छ। उनीहरूले आफूहरू बुद्धिमती वा मूर्ख कन्याहरूमध्ये कुनै एक हुन् भन्ने कुरा बुझ्न मात्र होइन, तर दानियलद्वारा “शुद्ध पारिएका, सेता बनाइएका र जाँचिएका” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको अनुभवलाई पुनः दोहोर्याउन पनि आवश्यक छ।

अनि तिनीहरूले सिंहासनको सामु, ती चार जीवित प्राणीहरूको सामु, र प्राचीनहरूको सामु मानौं एउटा नयाँ गीत गाए; र पृथ्वीबाट उद्धार गरिएका ती एक लाख चौवालीस हजार बाहेक त्यो गीत कसैले सिक्न सकेन। यी तिनीहरू हुन्, जो स्त्रीहरूसँग अशुद्ध भएका छैनन्; किनकि तिनीहरू कुमारीहरू हुन्। यी तिनीहरू हुन्, जो थुमाको पछि जहाँजहाँ उहाँ जानुहुन्छ त्यहीं त्यहीं लागि रहन्छन्। यी मानिसहरूमध्येबाट उद्धार गरिएका हुन्, परमेश्वर र थुमाका निम्ति पहिलो फल भए। अनि तिनीहरूको मुखमा कुनै छल पाइएन; किनकि तिनीहरू परमेश्वरको सिंहासनको सामु निष्कलंक छन्। प्रकाश 14:3-5.

दानियेल अध्याय बाह्रमा कम्तीमा पाँच सत्यहरू प्रस्तुत गरिएका छन्, जुन पहिलो स्वर्गदूतको मिलेरवादी आन्दोलनसँग सम्बन्धित सत्यहरू हुन्, र ती एक लाख चौवालीस हजारको आन्दोलनद्वारा फेरि दोहोर्याइनेछन् र अझ पूर्ण रूपमा बुझिनेछन्। ती सत्यहरूमध्ये एउटा दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तसँग सम्बन्धित शुद्धीकरणको तीन-चरणीय प्रक्रिया हो। भविष्यसूचक समयको सन्दर्भमा विलियम मिलरले बुझेको पहिलो सत्य लेवीयविवरण छब्बीसको “सात

समय” थियो, र त्यो सत्य दानियेल बाह्रमा पहिचान गरिएको छ, र त्यहीँ उल्लेख गरिएको मिलेरवादी इतिहासको पहिलो सत्य पनि यही हो।

तर हे दानियल, तिमी यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मुद्रांकित गरेर राख; धेरै जना यताउता दौडिनेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। तब म, दानियलले, हेरेँ, र हेर, अरू दुई जना उभिरहेका थिए—एक जना नदीको किनारको यस पारि, र अर्को जना नदीको किनारको त्यस पारि। अनि तिनीहरूमध्ये एक जनाले मलमलको वस्त्र पहिरिएको त्यस पुरुषलाई, जो नदीका पानीमाथि थिए, भने, “यी अद्भुत घटनाहरूको अन्तसम्म पुग्न कति समय लाग्नेछ?” अनि मैले मलमलको वस्त्र पहिरिएको त्यस पुरुषलाई, जो नदीका पानीमाथि थिए, सुनेँ, जब उनले आफ्नो दाहिने हात र देब्रे हात स्वर्गतर्फ उठाए, र सधैंभरि जीवित रहनुहुनेको नाउँमा शपथ खाए कि यो एक समय, दुई समय, र आधा समयसम्म रहनेछ; र जब उसले पवित्र प्रजाको शक्ति चकनाचूर पार्ने काम पूरा गरिसकेको हुनेछ, तब यी सबै कुरा समाप्त हुनेछन्। अनि मैले सुनेँ, तर बुझिनेँ; तब मैले भनेँ, “हे मेरा प्रभु, यी कुराहरूको अन्त के हुनेछ?” अनि उनले भने, “आफ्नो बाटो लाग, दानियल; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मुद्रांकित गरिएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै व्यवहार गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानियल 12:4-10।

यो खण्ड दानिएलको पुस्तक अन्त्यको समयसम्म बन्द गरिने कुराबाट आरम्भ हुन्छ, र यो खण्ड दानिएलको पुस्तक अन्त्यको समयसम्म बन्द गरिने कुरामै समाप्त हुन्छ। दानिएलका वचनहरूको पहिलो र अन्तिम बन्द गराइबीच, “सदासर्वदा जीवित रहनुहुने उहाँ” को शपथपूर्वक साक्षी यस्तो थियो: “कि यो एक समय, समयहरू, र आधा समयसम्म रहनेछ; अनि जब उहाँले पवित्र जनहरूको शक्तिलाई तितरबितर पार्ने कार्य पूरा गर्नुहुनेछ, तब यी सबै कुराहरू समाप्त हुनेछन्।”

यो शपथपूर्वक साक्षी प्रदान गर्नुहुने व्यक्ति सुतनको वस्त्रले पहिरिनुभएको र जलमाथि हुनुहुने नै हुनुहुन्थ्यो। दानिएलले हिद्देकेल नदीको एक किनारमा एक स्वर्गदूत र अर्को किनारमा अर्का स्वर्गदूतलाई देखे, र ती स्वर्गदूतहरूमध्ये एकले एउटा प्रश्न सोध्यो, जसको उत्तर जलमाथि हुनुहुनेले दिनुभयो। त्यो प्रश्न थियो, “कति समय?” यो दानिएल अध्याय आठको तेह्रौँ पदमा सोधिएको प्रश्नका उही पहिलो दुई शब्दहरू हुन्।

त्यसपछि मैले एक जना पवित्र जनले बोलिरहेको सुनेँ, र अर्को एक जना पवित्र जनले बोलिरहेका ती निश्चित पवित्र जनलाई भने, “नित्य बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, अनि पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई खुट्टाले कुल्चिने दिइने विषयको दर्शन कहिलेसम्म रहनेछ?” अनि उनले मलाई भने, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।” दानियल 8:13, 14

दुवै संवादमा उही भविष्यसूचक संरचना पाइन्छ, केवल आठौँ अध्यायमा दानियल हिद्देकेल नदीमा नभई उलाइ नदीको किनारमा छन्। आठौँ अध्यायमा एउटा स्वर्गदूतले (पवित्रजनले) “बोल्ने त्यो विशेष पवित्रजनलाई भन्यो, कति समयसम्म?” “त्यो विशेष पवित्रजन” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द “पाल्मोनी” हो, जसको अर्थ अद्भुत गणनाकर्ता, वा रहस्यहरूको गणनाकर्ता हो। आठौँ अध्यायमा येशू (अद्भुत गणनाकर्ता) बोलिरहनुभएको थियो, र अर्को पवित्रजनले येशूलाई (त्यो विशेष पवित्रजनलाई) सोध्यो, “कति समयसम्म?”

बाह्रौँ अध्यायमा, पानीमाथि उभिनुहुने व्यक्तिलाई हिद्देकेल नदीको एक किनारामा रहेका एक स्वर्गदूतद्वारा, “कति समयसम्म” भनेर सोधिन्छ। यी दुई अंशहरूलाई एकसाथ, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, विचार गरिनुपर्छ। आठौँ अध्यायको पहिलो प्रश्न यो हो, “पवित्रस्थान र सेनाको कुल्चाइसम्बन्धी दर्शन कति समयसम्म रहन्छ, जुन पहिले मूर्तिपूजकत्वद्वारा, र त्यसपछि पापत्वद्वारा पूरा गरिन्छ?” बाह्रौँ अध्यायको प्रश्न यो हो, “यी अचम्मका कुराहरूको अन्तसम्म पुग्न कति समय लाग्नेछ?” त्यसपछि पानीमाथि उभिनुहुने सूक्ष्म सनको वस्त्र पहिरिनुभएको अद्भुत गणनाकर्ता पाल्मोनीद्वारा शपथसहितको उत्तर दिइन्छ, “यो एक काल, दुई काल, र आधा कालसम्म रहनेछ; अनि जब उसले पवित्र जनताको शक्तिलाई तितरबितर पार्ने काम पूरा गर्नेछ, तब यी सबै कुराहरू समाप्त हुनेछन्।”

उलै र हिदेकेल नदीहरूका प्रश्रहरू यस्ता छन्: “मूर्तिपूजकता र त्यसपछि पोपवादद्वारा, जब तिनीहरूले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चीमिल्ची गर्छन्, पूरा गरिने परमेश्वरका जनहरूको तितरबितर हुने दर्शन कहिलेसम्म रहनेछ?” यसको उत्तर यो हो कि कुल्चीमिल्ची गर्ने कार्य १७९८ मा अन्त हुन्छ, जब मिलेराइट मन्दिरलाई उठाउने पल्मोनीको कार्य आरम्भ हुन्छ, र त्यसपछि छयालीस वर्षपछि १८४४ मा अन्त हुन्छ, जब पवित्रस्थान शुद्ध पारिनु पर्ने थियो।

बाह्रौं अध्यायमा दानिएलले त्यो संवाद सुने, “तर मैले बुझिँनँ।” दानिएलले बुझ्ने इच्छा प्रकट गरे, जसको प्रतिनिधित्व उनले ख्रीष्टलाई सोधेको प्रश्नले गर्‍यो। “हे मेरा प्रभु, यी कुराहरूको अन्त के हुनेछ?” बुझ्ने उनको इच्छाको अभिव्यक्तिले बुद्धिमान कुँवारीहरूको बुझ्ने इच्छाको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, किनकि सम्पूर्ण संवाद दानिएलको पुस्तक अन्त्यको समयसम्म मोहरबन्द रहनेछ भन्ने दुई सन्दर्भहरूका बीचमा राखिएको थियो। दानिएलले १७९८ मा अमोहरित गरिएको सत्यलाई बुझ्न विलियम मिलरमाथि राखिएको इच्छाको प्रतिनिधित्व गरे, र उनले पहिचान गर्न अगुवाइ गरिएको पहिलो सत्य थियो—पवित्रस्थान र सेनाको कुल्चाइ, पहिले मूर्तिपूजकवादद्वारा र त्यसपछि पोपवादद्वारा, त्यस अवधिमा जब पवित्र जनहरूको शक्ति लेवीव्यवस्था अध्याय २६ का “सात समय” को परिपूर्तिमा तितरबितर पारिएको थियो।

सत्य जान्ने मिलरको इच्छा दानियलको इच्छाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर मिलरको समझ अधूरो थियो। दानियलले मिलरको इच्छालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र बेल्तेशस्सरले त्यस विषय र दर्शनको पूर्ण समझ भएका व्यक्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। दानियलको अध्याय बाह्रमा मिलेराइटहरूको अनुभवको भाग रहेका कम्तीमा पाँच महत्त्वपूर्ण सत्यहरू छन्, जसको समानान्तर प्रतिरूप एक लाख चौवालीस हजारको इतिहासमा भेटिनेछ। तीमध्ये एउटा यो हो कि उनीहरूले तीन-चरणीय परीक्षण प्रक्रियासहित दस कुमारीहरूको दृष्टान्त पूरा गरिरहेका थिए भन्ने कुरा पूरा गरे र बुझे; र अर्को यो हो कि उनीहरूले लैव्यवस्था अध्याय छब्बीसको “सात काल” को आधारशिलालाई बुझ्छन्।

हामी यो अध्ययन हाम्रो अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“त्यसपछि स्वर्गको राज्य दस कुमारीहरूसँग तुलना गरिनेछ, जसले आफ्ना बत्तीहरू लिएर दुलहालाई भेट्न बाहिर निस्के। तिनीहरूमध्ये पाँच जना बुद्धिमती थिए, र पाँच जना मूर्ख। मूर्खहरूले आफ्ना बत्तीहरू त लिए, तर आफूसँग तेल लगेन; तर बुद्धिमतीहरूले आफ्ना बत्तीसँगै भाँडाहरूमा तेल पनि लगे। दुलहा ढिला गरेकाले तिनीहरू सबै निद्रा लागेर सुतिहाले। अनि मध्यरातमा यो पुकारा भयो, ‘हेर, दुलहा आउँदैछन्; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क।’ तब ती सबै कुमारीहरू उठे र आफ्ना बत्तीहरू मिलाए। अनि मूर्खहरूले बुद्धिमतीहरूलाई भने, ‘तिमीहरूको तेलबाट हामीलाई देऊ, किनकि हाम्रा बत्तीहरू निभ्न लागेका छन्।’ तर बुद्धिमतीहरूले जवाफ दिएर भने, ‘होइन; नत्रता हामी र तिमीहरू दुवैका लागि नपुग्न सक्छ; बरु बेच्नेहरूकहाँ जाऊ, र आफ्ना लागि किन।’ अनि तिनीहरू किन्न जाँदै गर्दा दुलहा आए; र जो तयार थिए, तिनीहरू उहाँसँग विवाह-भोजमा भित्र पसे; अनि ढोका बन्द गरियो। त्यसपछि अरू कुमारीहरू पनि आएर भने, ‘प्रभु, प्रभु, हामीलाई खोलिदिनुहोस्।’ तर उहाँले जवाफ दिएर भन्नुभयो, ‘साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, म तिमीहरूलाई चिन्दिँनँ।’ त्यसैले जागा रहो; किनकि मानिसको पुत्र जुन दिन र जुन घडीमा आउनुहुन्छ, त्यो तिमीहरू जान्दैनौ।”

“हामी अहिले अत्यन्तै संकटपूर्ण समयमा जीवन बिताइरहेका छौं, र हामीमध्ये एक जनाले पनि ख्रीष्टको आगमनको तयारी खोज्न ढिलो गर्नु हुँदैन। कसैले पनि मूर्ख कुमारीहरूको उदाहरण पछ्याएर यो नसोचोस् कि त्यस समय खडा हुन योग्य चरित्रगत तयारी प्राप्त गर्न सङ्कटको घडी आउज्जेल पर्खनु सुरक्षित हुनेछ। पाहुनाहरूलाई भित्र बोलाइएर जाँच गरिने बेला ख्रीष्टको धार्मिकता खोजनका लागि धेरै ढिलो भइसकेको हुनेछ। अहिले नै ख्रीष्टको धार्मिकता धारण गर्ने समय हो,—त्यो विवाहको पोशाक, जसले तिमीलाई थुमाको विवाह-भोजमा प्रवेश गर्न योग्य बनाउनेछ। दृष्टान्तमा, मूर्ख कुमारीहरूलाई तेल माग्दै गरेका र आफ्नो मागअनुसार त्यो प्राप्त गर्न असफल भएका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। यसले ती मानिसहरूको प्रतीक गर्दछ, जसले सङ्कटको समयमा खडा हुन सक्ने चरित्र विकास गरेर आफूलाई तयार पारेका छैनन्। मानौं तिनीहरू आफ्ना छिमेकीहरूसँग गएर यसो भनिरहेका छन्, मलाई तिम्रो चरित्र देऊ, नत्र म नष्ट हुनेछु। जो बुद्धिमान् थिए,

तिनीहरूले आफ्ना तेल मूर्ख कुमारीहरूको झिम्किँदै गरेका दीपकहरूमा दिन सकेनन्। चरित्र हस्तान्तरणयोग्य हुँदैन। यो किनबेच गरिने वस्तु होइन; यो आर्जन गरिनुपर्ने कुरा हो। प्रभुले प्रत्येक व्यक्तिलाई अनुग्रह-अवधिका घडीहरूमा धार्मिक चरित्र प्राप्त गर्ने अवसर दिनुभएको छ; तर उहाँले यस्तो कुनै उपाय प्रदान गर्नुभएको छैन, जसद्वारा एक मानव प्रतिनिधिले अर्को व्यक्तिलाई कठोर अनुभवहरूबाट गुजरेर, महान् शिक्षकबाट पाठहरू सिकेर विकास गरेको चरित्र हस्तान्तरण गर्न सकोस्, ताकि उसले परीक्षामा धैर्य प्रकट गर्न सकोस् र विश्वासको अभ्यास गर्न सकोस्, जसद्वारा उसले असम्भवताका पहाडहरू हटाउन सकोस्। प्रेमको सुगन्ध अरूलाई हस्तान्तरण गर्नु असम्भव छ,—अर्कोलाई नम्रता, कुशलता, र दृढ निरन्तरता दिनु असम्भव छ। एक मानव हृदयले अर्को हृदयमा परमेश्वर र मानवताको प्रेम खन्याउन असम्भव छ।”

“तर त्यो दिन आउँदैछ, र त्यो हामीमाथि निकट आइपुगेको छ, जब चरित्रको प्रत्येक पक्ष विशेष प्रलोभनद्वारा प्रकट गरिनेछ। जो सिद्धान्तप्रति सत्यनिष्ठ रहन्छन्, जसले अन्तसम्म विश्वासको अभ्यास गर्छन्, तिनीहरू नै हुनेछन् जसले आफ्नो अनुग्रह-अवधिका अघिल्ला घडीहरूमा परीक्षा र सङ्कटमुनि सत्यनिष्ठ प्रमाणित भएका छन्, र ख्रीष्टको सद्दृश्यताअनुसार चरित्र निर्माण गरेका छन्। ख्रीष्टसँग घनिष्ठ परिचय विकास गरेका, र उहाँको ज्ञान र अनुग्रहद्वारा ईश्वरीय स्वभावका सहभागी भएका व्यक्तिहरू नै त्यस्ता हुनेछन्। तर कुनै पनि मानव प्राणीले अर्कोलाई हृदयको समर्पण र मनका उदात्त गुणहरू दिन सक्दैन, न त उसको अभावलाई नैतिक शक्तिद्वारा पूरा गर्न सक्छ। हामी प्रत्येकले एक-अर्काका लागि धैर्य गर्न सक्छौं, मानिसहरूलाई ख्रीष्टजस्तो उदाहरण दिएर, यसरी तिनीहरूलाई त्यो धार्मिकताका लागि ख्रीष्टकहाँ जान प्रभाव पार्दै, जसविना तिनीहरू न्यायमा खडा रहन सक्दैनन्। मानिसहरूले प्रार्थनापूर्वक चरित्र-निर्माणको यस महत्त्वपूर्ण विषयलाई विचार गर्नुपर्छ, र आफ्ना चरित्रहरू ईश्वरीय नमूनाअनुसार गठन गर्नुपर्छ।” The Youth Instructor, January 16, 1896.